

EVANGELIUM PODLE
MARKA

Hlas volajícího

Počátek evangelia Ježíše Krista, Božího Syna. ²Jak je psáno v Prorocích:

„Hle, posílám svého posla před tváří tvou,
jenž připraví tvou cestu před tebou.“

³„Hlas volajícího na poušti:
Připravte Pánovu cestu!
Napřimujte jeho stezky!“

⁴Tak přišel Jan, křtil na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů. ⁵Vycházela k němu celá judská země i všichni Jeruzalémští, vyznávali své hříchy a on je křtil v řece Jordán. ⁶Jan byl oblečen velbloudí srstí a koženým pásem kolem boků, jedl kobylinky a lesní med. ⁷Kázal: „Po mně přichází někdo silnější než já! Nejsem hoden ani sehnout se a rozvázat mu řemínek sandálu. ⁸Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.“

⁹V těch dnech přišel Ježíš z galilejského Nazaretu a dal se od Jana pokřtít v Jordánu. ¹⁰Když vystupoval z vody, ihned uviděl protržená nebesa a Ducha sestupujícího na něj jako holubice. ¹¹Z nebe zazněl hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“

Království je blízko

¹²Duch ho pak ihned vypudil na poušť. ¹³Byl na poušti čtyřicet dní a pokoušel ho satan. Byl tam s divokou zvěří a sloužili mu andělé.

¹⁴Poté, co byl Jan uvězněn, Ježíš přišel do Galileje a kázal evangelium o Božím království: ¹⁵„Čas se naplnil – Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte evangelium!“

¹⁶Když se pak procházel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak házejí síť do moře (byli to totiž rybáři). ¹⁷Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“ ¹⁸ Ihned opustili své sítě a šli za ním. ¹⁹ Poodešel dál a uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě. ²⁰ Ihned je zavolal a oni nechali svého otce Zebedea na lodi s nádeníky a odešli za ním.

Zázraky v Kafarnaum

²¹ Když potom přišli do Kafarnaum, vešel hned v sobotu do synagogy a učil. ²² Nad jeho učením tam jen žasli, protože je učil jako ten, kdo má zmocnění, a ne jako znalci Písma. ²³ V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Vykřikl: ²⁴ „Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Víím, kdo jsi – ten Svatý Boží!“

²⁵ Ježíš ho okřikl: „Zmlkni a vyjdi z něj!“ ²⁶ Nečistý duch tím mužem zalomcoval, hlasitě vykřikl a vyšel z něj. ²⁷ Všichni byli tak ohromeni, že se začali ptát jeden druhého: „Co to má znamenat? Co je to za nové učení? Rozkazuje mocně i nečistým duchům a poslouchají ho!“ ²⁸ A zpráva o něm se ihned roznesla po celém galilejském kraji.

²⁹ Když odešli ze synagogy, hned šli s Jakubem a Janem domů k Šimonovi a Ondřejovi. ³⁰ Šimonova tchyně tam ležela v horečce, a tak mu o ní hned řekli. ³¹ Přistoupil, vzal ji za ruku a zvedl ji. Horečka ji ihned opustila a ona je začala obsluhovat.

³² Večer po západu slunce k němu přinesli všechny nemocné a posedlé. ³³ Celé město se seběhlo ke dveřím ³⁴ a on uzdravil množství lidí trápených různými neduhy a vyhnal množství démonů. Démonům nedovoloval mluvit, protože ho znali.

Kdybys jen chtěl

³⁵ Ráno vstal dlouho před rozedněním a šel ven. Odešel na opuštěné místo a tam se modlil. ³⁶ Šimon a ostatní se ale pustili za ním. ³⁷ Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají!“ ³⁸ On jim odpověděl: „Pojďme dál, do okolních městeček, abych kázal i tam. Vždyť proto jsem přišel.“ ³⁹ Kázal tedy v jejich synagogách po celé Galileji a vymítal demony.

⁴⁰ Přišel k němu jeden malomocný, padl před ním na kolena a prosil ho: „Kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit!“ ⁴¹ Naplněn soucitem, Ježíš vztáhl ruku a dotkl se ho se slovy: „Chci to. Buď čistý!“ ⁴² Jakmile to řekl, hned od něj malomocenství odstoupilo a byl čistý. ⁴³ Ježíš ho ihned poslal pryč s přísným varováním: ⁴⁴ „Dej pozor, abys nikomu nic neřikal. Jdi se ale ukázat knězi a obětuj za své očistěný dar, který přikázal Mojžíš, na svědectví pro ně.“

⁴⁵ On ale šel a začal hodně mluvit a rozhlašovat tu věc tak, že Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A lidé se k němu scházeli odevšad.

Co je snadnější?

2 Po několika dnech opět přišel do Kafarnaum. Když se proslechlo, že je doma, ² hned se shromáždilo také množství lidí, že už se nevešli ani ke dveřím. Zatímco k nim promlouval Slovo, ³ přišli k němu čtyři muži a nesli ochrnutého. ⁴ Kvůli davu ho ale k němu nemohli přinést, a tak odkryli střechu nad místem, kde byl, probodili ji a nosítka s tím ochrnutým spustili dolů. ⁵ Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“

⁶ Byli tu ale někteří ze znalců Písma. Seděli tam a v srdcích si říkali: ⁷ „Jak to mluví? To je rouhání! Kdo může odpouštět hříchy než samotný Bůh?“

⁸Ježíš v duchu ihned poznal, co si pro sebe říkají, a zeptal se jich: „Jak to přemýšlíte? ⁹Co je snadnější? Říci ochrnutému: ‚Tvé hříchy jsou odpuštěny,‘ anebo: ‚Vstaň, vezmi si lehátko a chod?‘ ¹⁰Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpuštět hříchy“ – tehdy pověděl ochrnutému – ¹¹„říkám ti, vstaň, vezmi si lehátko a jdi domů.“ ¹²On hned vstal, přede všemi vzal své lehátko a odešel. Všichni byli ohromeni a oslavovali Boha: „Nic takového jsme nikdy neviděli!“

Nové víno

¹³Ježíš se znovu vydal podél moře. Všechn zástup přicházel k němu a on je vyučoval. ¹⁴Když cestou uviděl Léviho, syna Alfeova, jak sedí na celnici, řekl mu: „Pojd' za mnou.“ On vstal a šel za ním.

¹⁵Ježíš pak stoloval v jeho domě a spolu s Ježíšem a jeho učedníky tehdy stolovali i mnozí celníci a různí hříšníci. Mnozí takoví ho totiž následovali. ¹⁶Když znalci Písma a farizeové uviděli, že jí s celníky a hříšníky, říkali jeho učedníkům: „Jak to, že jí a pije s celníky a hříšníky?“ ¹⁷Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem k pokání volat spravedlivé, ale hříšníky.“

¹⁸Janoví učedníci a farizeové měli ve zvyku se postit. Někteří přišli a ptali se ho: „Proč se učedníci Jana a farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ ¹⁹Ježíš jim odpověděl: „Mohou se ženichovi přátelé postit, dokud je ženich ještě s nimi? Dokud mají ženicha u sebe, nemohou se postit. ²⁰Přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a tehdy, v těch dnech, se budou postit.“

²¹Nikdo nepřišívá záplatu z nové látky na starý plášť. Jinak se ta nová výplň od starého utrhne a díra bude ještě horší. ²²Nikdo nelije nové víno do starých nádob. Jinak to nové víno roztrhne nádoby, víno se vylije a nádoby se zničí. Nové víno se lije do nových nádob.“

Pán soboty

²³Jednou v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou trhat klasy. ²⁴Farizeové mu řekli: „Podívej se! Jak to, že dělají, co se v sobotu nesmí?“ ²⁵Odpověděl jim: „Copak jste nikdy nečetli, co udělal David, když měl se svými muži nouzi a hlad? ²⁶Jak za velekněze Abiataru vešel do Božího domu a jedl posvátné chleby předložení, které nesmí jíst nikdo kromě kněží, a dal i svým mužům?“ ²⁷Potom dodal: „Sobota byla učiněna pro člověka, ne člověk pro sobotu. ²⁸Syn člověka je pánem i nad sobotou.“

3 Když znovu přišel do synagogy, byl tu člověk s ochrnutou rukou. ²Sledovali ho, zda jej uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. ³Ježíš tomu muži s uschlou rukou řekl: „Postav se doprostřed.“ ⁴Potom se jich zeptal: „Smí se v sobotu konat dobro, nebo zlo? Zachránit život, nebo zničit?“

Oni však mlčeli. ⁵Hněvivě se po nich rozhlédl, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu muži: „Natáhni ruku.“ A když ji natáhl, byla znovu zdravá jako ta druhá. ⁶Farizeové se pak hned odešli radit s herodiány, jak by ho zničili.

Boží Syn

⁷Ježíš odešel se svými učedníky k moři a za ním šla veliká spousta lidí z Galileje, z Judska, ⁸z Jeruzaléma i z Idumeje, Zajordánska a z okolí Týru a Sidonu. Když slyšeli, jaké věci dělal, přišla jich k němu veliká spousta.

⁹Proto řekl svým učedníkům, aby pro něj kvůli zástupu měli stále připravenou loďku, aby ho neumačkali. ¹⁰Uzdravil jich totiž tolik, že všichni, kdo měli nějaká trápení, se na něj tlačili, aby se ho dotkli. ¹¹A nečistí duchové, jakmile ho uviděli, před ním padali a křičeli: „Ty jsi

Boží Syn!¹⁴ ¹²Ale on jim velmi hrozil, aby ho neprozrazovali.

Dvanáct apoštolů

¹³Potom vystoupil na horu, povolal k sobě ty, které sám chtěl, a přišli k němu. ¹⁴Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním ¹⁵a aby je poslal kázat a aby měli moc uzdravovat nemoci a vymítat démony:

¹⁶Šimona (kterému dal jméno Petr),

¹⁷Jakuba Zebedeova,

Jakubova bratra Jana (ty dva pojmenoval Boanerges, to jest „Synové hromu“),

¹⁸Ondřeje,

Filipa,

Bartoloměje,

Matouše,

Tomáše,

Jakuba Alfeova,

Tadeáše,

Šimona Kananitu

¹⁹a Jidáše Iškariotského, který ho potom zradil.

Rozdělený dům

Šli s ním domů ²⁰a znovu se sešel takový zástup, že se nemohli ani najíst. ²¹Když se to dozvěděli jeho příbuzní, vypravili se, aby si ho vzali, protože lidé říkali, že se pomínil.

²²Znalci Písma, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali, že má Belzebuba a že vymítá démony knížetem démonů. ²³A tak je zavolal a mluvil k nim v podobstvích: „Jak může satan vymítat satana? ²⁴Pokud se království rozdělí samo proti sobě, nemůže obstát. ²⁵Také když se dům rozdělí sám proti sobě, nemůže obstát. ²⁶Jestliže tedy satan povstal sám proti sobě a je rozdělen, nemůže obstát a je s ním konec.

²⁷Nikdo ale nemůže přijít do domu siláka a uloupit jeho majetek, pokud toho siláka nejdříve nespoutá. Teprve tehdy vyloupí jeho dům.

²⁸Amen, říkám vám, že všechny hříchy budou lidským synům odpuštěny, i rouhání, jakkoli by se rouhali. ²⁹Kdokoli by se však rouhal proti Duchu Svatému, tomu nebude odpuštěno na věky, ale propadl věčnému odsouzení.“ ³⁰(Říkali totiž o něm, že má nečistého ducha.)

Ježíšova rodina

³¹Tehdy dorazili jeho bratři a matka. Zůstali venku a vzkázali mu, že ho volají. ³²Kolem něj seděl zástup lidí; řekli mu: „Pohled, tvá matka a tví bratři jsou venku a hledají tě.“ ³³On jim však odpověděl: „Kdo je má matka? Kdo jsou mí bratři?“ ³⁴Rozhlédl se po těch, kdo seděli kolem něj, a řekl: „Pohleďte, má matka a mí bratři.“ ³⁵Kdokoli plní Boží vůli, ten je můj bratr, má sestra, má matka.“

Podobenství o rozséváči

4 Tehdy začal znovu vyučovat u moře. Shromáždil se k němu tak obrovský zástup, že nastoupil do lodí na moři a posadil se. Celý ten zástup byl na zemi u moře ²a on je v podobenstvích učil o mnoha věcech. Ve svém vyučování jim řekl:

³„Slyšte: Hle, vyšel rozséváč, aby rozséval. ⁴A jak rozséval, některá semena padla podél cesty a přiletěli ptáci a sezobali je. ⁵Jiná padla na skalnatá místa, kde neměla dost země, a ihned vzešla, protože země neměla hloubku. ⁶Když pak vyšlo slunce, spálilo je, a protože neměla kořen, uschla. ⁷Jiná zas padla do trní, a když trní vyrostlo, udušilo je, takže nevydala úrodu. ⁸Ještě jiná však padla na dobrou půdu, vzešla, vzrostla a vydala úrodu – některé dalo třicetnásobek, jiné šedesátinásobek a jiné stonásobek.“ ⁹Potom dodal: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“

¹⁰Jakmile byl o samotě, ti, kdo byli s ním, se ho spolu s dvanácti ptali na to podobenství. ¹¹Odpověděl jim: „Vám je dáno poznat tajemství Božího království, ale těm, kdo jsou vně, se to všechno děje v podobenstvích, ¹²aby

„pohledem viděli, ale nechápali,
sluchem slyšeli, ale nerozuměli,
aby se snad neobrátili
a nebyly jim odpuštěny hříchy.“¹⁴

¹³Tehdy jim řekl: „Vy to podobenství nechápete? A jak porozumíte všem ostatním podobenstvím? ¹⁴Rozséváč rozsévá Slovo. ¹⁵Ti, kterým se rozsévá Slovo podél cesty, jsou titi: Jakmile uslyší, ihned přichází satan a bere Slovo, které jim bylo zaseto do srdcí. ¹⁶Podobně ti, kterým se seje na skalnatou půdu, jsou titi: Jakmile uslyší Slovo, hned je s radostí přijímají, ¹⁷ale nemají v sobě kořen a jsou nestálí. Když potom kvůli Slovu nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadají. ¹⁸Další jsou ti, kterým se seje do trní: To jsou ti, kteří slyší Slovo, ¹⁹ale pak přicházejí starosti tohoto světa, oklamání bohatstvím a chtivost po dalších věcech a dusí Slovo, takže se stává neplodným. ²⁰A pak jsou ti, u kterých se seje na dobré půdě: Slyší Slovo, přijímají je a přinášejí úrodu – jeden třicetinásobnou, jiný šedesátinásobnou a jiný stonásobnou.“

Jiná podobenství o Království

²¹Dále jim řekl: „Přináší se snad lampa, aby ji postavili pod vědro nebo pod postel? Nemá se postavit na svícen? ²²Není totiž nic skrytého, co by nemělo být zjeveno, ani nic tak utajeného, aby to nevyšlo najevo. ²³Má-li kdo uši k slyšení, slyš!“

²⁴Řekl jim také: „Dávejte pozor na to, co posloucháte. Jakou mírou měříte, takovou vám bude odměřeno a vám, kdo posloucháte, bude přidáno. ²⁵Tomu, kdo má,

bude dáno, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.“

²⁶Potom řekl: „Boží království působí, jako když člověk hodí zrna na zem. ²⁷Spí a vstává ve dne i v noci a to zrna klíč a roste, a on neví jak. ²⁸Země totiž plodí úrodu sama – nejprve dřívě stéblo, potom klas a potom zralé obilí v klasu. ²⁹A když úroda dozraje, ihned přiloží srp, protože nastala žeň.“

³⁰Řekl také: „K čemu přirovnáme Boží království? Jakým podobenstvím ho představíme? ³¹Je jako zrno hořčice, které když je zaseto do země, je nejmenší ze všech semen na zemi. ³²Jakmile je však zaseto, roste, až je větší než všechny byliny a vypouští mohutné větve, takže i ptáci mohou hnízdit v jeho stínu.“

³³Přinášel jim Slovo v mnoha takových podobenstvích, nakolik byli schopni rozumět. ³⁴Nemluvil k nim jinak než v podobenstvích, ale svým učedníkům všechno v soukromí vysvětloval.

Co je to za člověka?

³⁵Večer onoho dne jim řekl: „Přeplavme se na druhou stranu.“ ³⁶Nechali tedy zástup na břehu a vzali ho, jak byl, na loďce. Byly s ním i jiné loďky. ³⁷Tehdy se strhla veliká větrná bouře. Vlny se valily na loď a ta se už naplňovala vodou. ³⁸On ale spal na polštáři na lodní zádi. Vzbudili ho tedy se slovy: „Mistře, nezajímá tě, že umíráme?“

³⁹Když se probudil, okřikl vítr a řekl moři: „Zmlkni, utiš se!“ Vítr se utišil a nastal naprostý klid. ⁴⁰Tehdy se jich zeptal: „Proč se tak bojíte? Nemáte snad víru?“ ⁴¹A oni v nesmírném zděšení říkali jeden druhému: „Co je to za člověka, že ho poslouchá i vítr a moře?“

Legie

5 Tehdy se přeplavili přes moře do kraje Gadarenců. ²Jakmile vystoupil z lodi, ihned proti němu z hrobů vyšel člověk posedlý nečistým duchem. ³Bydlel v hrobech

a nikdo ho už nemohl ani svázat řetězem. ⁴Předtím býval často spoután okovy a řetězy, ale on ty řetězy vždy roztrhal a okovy rozlámал, takže ho nikdo nemohl zkrotit. ⁵Vzdychy, ve dne i v noci, byl na horách a v hrobkách, křičel a tloukl se kamením.

⁶Když pak z dálky uviděl Ježíše, přiběhl a padl před ním na kolena. ⁷Hlasitě vykřikl: „Co je ti do mě, Ježíši, Synu Nejvyššího Boha? Pro Boha tě zapřisáhám, netrýzni mě!“ ⁸Ježíš mu totiž řekl: „Výjdi z toho člověka, nečistý duchu!“ ⁹Když se ho Ježíš ptal: „Jak se jmenuješ?“ odpověděl: „Mé jméno je Legie, protože je nás hodně,“ ¹⁰a velice ho prosil, ať je nevyhání z toho kraje. ¹¹Na úbočí hory se tam páslo veliké stádo vepřů, ¹²a tak ho všichni ti démoni prosili: „Pusť nás do těch vepřů, ať vejdemo do nich!“ ¹³Ježíš jim to hned povolil a ti nečistí duchové vyšli a vstoupili do těch vepřů. Stádo se rozběhlo ze srázu dolů do moře (bylo jich asi dva tisíce) a v moři utonulo.

¹⁴Pasáci těch vepřů utekli a rozhlásili to ve městě i na venkově. Lidé se šli podívat, co se to stalo. ¹⁵Když přišli k Ježíšovi a viděli toho, který býval posedlý tou Legií, jak tam sedí oblečen a při zdravém rozumu, dostali strach. ¹⁶Jakmile jim očítí svědkové vylíčili, jak to bylo s tím posedlým a s těmi vepři, ¹⁷začali ho prosit, ať opustí jejich kraj.

¹⁸Když pak nastupoval na loď, žádal ho ten, který býval posedlý, aby s ním mohl zůstat. ¹⁹Ježíš mu to ale nedovolil. Řekl mu: „Jdi domů ke svým a vypravuj jim, jak veliké věci pro tebe udělal Pán a jak se nad tebou slitoval.“ ²⁰Odešel tedy a začal v Dekapoli rozhlašovat, co všechno pro něj Ježíš udělal. Všichni byli ohromeni.

Kdo se mě dotkl?

²¹Když se pak Ježíš přeplavil lodí zpět na druhou stranu, sešel se k němu u moře veliký zástup. ²²Vtom k němu přišel

jeden z představených synagogy, jménem Jairus. Když ho uviděl, padl mu k nohám ²³a snažně ho prosil: „Moje dcera umírá! Pojď, vlož na ni ruce, ať je uzdravena, a bude žít.“ ²⁴A tak šel s ním. Veliký zástup šel za ním a tlačil se na něj.

²⁵Byla tam jedna žena, která už dvanáct let krvácela. ²⁶Mnoho vytrpěla od mnoha lékařů, utratila všechno, co měla, ale nic jí nepomohlo a bylo jí čím dál hůř. ²⁷Když uslyšela o Ježíši, prošla k němu davem zezadu a dotkla se jeho roucha. ²⁸Řekla si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho roucha, budu uzdravena.“ ²⁹Její krvácení ihned přestalo a na těle pocítila, že byla z toho trápení uzdravena.

³⁰Ježíš v nitru ihned pocítil, že z něj vyšla moc. Otočil se v davu a zeptal se: „Kdo se dotkl mého roucha?“ ³¹Jeho učedníci mu řekli: „Vidíš, že se na tebe tlačí dav, a ptáš se: Kdo se mě dotkl?“ ³²On se ale rozhlížel, aby viděl, kdo to udělal.

³³Když ta žena poznala, co se s ní stalo, přistoupila, v posvátné úctě před ním padla na kolena a pověděla mu celou pravdu. ³⁴Ježíš jí odpověděl: „Dcero, tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji a buď uzdravena ze svého trápení.“

Talita kumi

³⁵Ještě to nedořekl a přišli poslové z domu představeného synagogy se slovy: „Tvá dcera umřela. Proč ještě obtěžovat mistra?“ ³⁶Jakmile Ježíš uslyšel jejich slova, řekl představenému synagogy: „Neboj se, jenom věř.“

³⁷Nikomu nedovolil, aby ho doprovázel, kromě Petra a Jakuba a Jana, Jakubova bratra. ³⁸Když přišel k domu představeného synagogy a uviděl veliký rozruch, všechny plačící a hlasitě nařkající, ³⁹vstoupil dovnitř a řekl jim: „Proč ten rozruch a pláč? To dítě neumřelo. Jen spí.“ ⁴⁰Začali se mu vysmívat, ale on všechny vyhnal, vzal otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel do místnosti,

kde leželo dítě.⁴¹Vzal dívku za ruku a řekl jí: „Talita kumi,“ což se překládá: „Děvčátko, říkám ti, vstávej.“⁴²Ta dívka hned vstala a začala se procházet. Bylo jí dvanáct let. Přítomných se zmocnil nesmírný úžas,⁴³ale on jim jasně přikázal, ať se o tom nikdo nedozví. Řekl jim také, ať jí dají najíst.

Prorok beze cti

6 Potom odtud odešel a přišel do svého domovského města; jeho učedníci šli s ním.²Když v sobotu začal učit v synagoze, mnozí z posluchačů žasli: „Odkud to má? Co to dostal za moudrost? A jak to, že se jeho rukama dějí takové zázraky?“³Není to snad ten tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Jozese, Judy a Šimona? Nejsou snad jeho sestry tady s námi?“ A tak se nad ním pohoršovali.

⁴Ježíš jim odpověděl: „Prorok není beze cti, jedině ve své vlasti, u svých příbuzných a ve vlastním domě.“⁵A nemohl tam vykonat žádný zázrak, jen na několik nemocných vložil ruce a uzdravil je.⁶Překvapen jejich nevírou pak obcházel okolní vesnice a učil.

Nic si s sebou neberte

⁷Potom k sobě svolal dvanáct učedníků a začal je vysílat po dvou. Dal jim moc nad nečistými duchy⁸a uložil jim, ať si na cestu neberou nic kromě hole: ani mošnu ani chléb ani peníze do opasku;⁹ať mají obuté sandály, ale neberou si ani náhradní košile.

¹⁰Rekl jim: „Kdykoli vejдете do domu, zůstaňte tam, dokud neodejdete.“¹¹Kdekoli by vás nepřijali a neposlouchali, vyjděte odtud a setřeste z nohou prach na svědec tví proti nim. Amen, říkám vám, že Sodomě a Gomoře bude v soudný den lehčeji než tomu městu.“¹²A tak šli a vyzývali lidi k pokání.¹³Vymítali mnoho démonů a mnoho nemocných mazali olejem a uzdravovali.

Smrt Jana Křtitele

¹⁴Jak se jeho pověst šířila, uslyšel o něm i král Herodes a řekl: „Jan Křtitel vstal z mrtvých! To proto se skrže něj dějí zázraky.“¹⁵Jiní říkali: „Je to Eliáš,“ a další: „Je to prorok jako jeden z dávných proroků.“¹⁶Když to Herodes uslyšel, řekl: „Je to ten Jan, kterého jsem stal. Vstal z mrtvých!“

¹⁷Herodes totiž osobně poslal pro Jana, dal ho zatknout, spoutat a uvěznit kvůli Herodiadě, s níž se oženil, ačkoli byla manželkou jeho bratra Filipa.¹⁸Jan Herodovi říkal: „Tvůj sňatek s bratrovou manželkou je nezákonný!“¹⁹Herodias mu to měla za zlé a chtěla ho zabít, ale nemohla.²⁰Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to spravedlivý a svatý člověk, a tak ho chránil. Když ho slyšel, mnoho věcí i dělal a poslouchal ho rád.

²¹Příhodný den však přišel, když Herodes na oslavu svých narozenin uspořádal hostinu pro své velmože a velitele a pro přední muže Galileje.²²Když přišla dcera té Herodiady a zatančila, zalíbila se Herodovi i jeho hostům natolik, že král dívce řekl: „Požádej mě, o co chceš, a dám ti to.“²³Odpřisáhl: „Splním ti jakékoli přání až do polovice mého království.“

²⁴Odešla tedy a ptala se své matky: „O co mám požádat?“ Ta jí řekla: „O hlavu Jana Křtitele!“²⁵Hned přispěchala ke králi a žádala: „Chci, abys mi ihned dal na míse hlavu Jana Křtitele.“²⁶Krále přepadla úzkost, ale kvůli svým přísahám a spolehodovníkům ji nechtěl odmítnout.²⁷Hned poslal kata s příkazem, ať přinese Janovu hlavu. Ten odešel, stal ho ve vězení²⁸a přinesl jeho hlavu na míse. Dal ji té dívce a ta ji dala své matce.²⁹Když o tom uslyšeli jeho učedníci, přišli, vzali jeho tělo a pohřbili ho.

Pět chlebů a dvě ryby

³⁰Potom se apoštolové sešli k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co dělali a co učili.³¹Tedy jim řekl: „Poďte jen

vy sami stranou na opuštěné místo a trochu si odpočíte.“ Těch, kdo k nim přicházeli a zase odcházeli, bylo totiž tolik, že neměli ani chvilku na jídlo.

³²Odpluli tedy lodí o samotě na pusté místo. ³³Ale když odcházeli, mnozí je uviděli a poznali. Seběhli se tam ze všech měst pěšky, předhlonili je a sešli se k němu. ³⁴Když Ježíš vystoupil, uviděl veliký zástup lidí. Byl naplněn soucitem k nim, protože byli jako ovce bez pastýře. Tehdy je začal učit o mnoha věcech.

³⁵Když se už připozdilo, přišli za ním jeho učedníci. „Tohle místo je pusté a už je moc hodin,“ řekli. ³⁶„Propust je, ať si jdou do okolních statků a vesnic koupit jídlo. Vždyť nemají co jíst.“ ³⁷Odpověděl jim: „Vy jim dejte najíst.“ Oni na to: „Máme jít nakoupit chleba za dvě stě denárů a dát jim najíst?“ ³⁸Řekl jim: „Kolik máte chlebů? Jděte se podívat.“ Když to zjistili, řekli: „Pět, a dvě ryby.“

³⁹Tehdy jim dal pokyn, aby všechny posadili v hloučcích na zelené trávě. ⁴⁰Když se rozložili ve skupinách po stu a po padesáti, ⁴¹vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal, lámal ty chleby a dával svým učedníkům, aby jim je předkládali. I ty dvě ryby rozdělil všem, ⁴²a tak se všichni najedli do sytosti. ⁴³Potom sebrali dvanáct košů plných kousků chleba a ryb. ⁴⁴Těch, kdo ty chleby jedli, bylo kolem pěti tisíc mužů.

To jsem já!

⁴⁵Hned potom své učedníky přinutil, aby nastoupili na loď a jeli napřed na druhou stranu k Betsaidě, než rozpustí zástup. ⁴⁶A když se s nimi rozloučil, odešel na horu, aby se modlil.

⁴⁷Pozdě večer byla loď uprostřed moře a on sám na zemi. ⁴⁸Uviděl je, jak se dřou s veslováním, protože vítr vál proti nim. Nad ránem se k nim vydal pěšky po moři a chtěl je minout. ⁴⁹Když ho uviděli, jak kráčí po moři,

mysleli, že je to přízrak, a křičeli strachy. ⁵⁰Všichni ho totiž uviděli a vyděsili se.

On ale na ně hned promluvil: „Vzchopte se, to jsem já! Nebojte se.“ ⁵¹Nastoupil k nim do lodí a vítr se utiřil. Oni pak byli v nitru naprosto omráčeni úžasem. ⁵²Nepochopili totiž nic ohledně těch chlebů; jejich srdce bylo tvrdé.

⁵³A když se přeplavili, přistáli u Genezaretu, kde zakotvili. ⁵⁴Jakmile vystoupili z lodí, lidé ho hned poznali. ⁵⁵Zběhali celý ten kraj a začali na nosítkách snášet nemocné tam, kde slyšeli, že je. ⁵⁶Ať přišel do vesnic, do měst nebo na venkov, lidé pokládali nemocné na ulice a prosili ho, aby se mohli dotknout aspoň cípu jeho roucha. A kdokoli se ho dotkl, byl uzdraven.

Co člověka špiní

7 Potom se k němu sešli farizeové a někteří ze znalců Písma, kteří dorazili z Jeruzaléma. ²Když uviděli některé jeho učedníky jíst chleby nečistýma (to jest neumytýma) rukama, rozzlobili se. ³Farizeové a všichni Židé totiž nejedí, aniž by si obřadně umyli ruce, a tak dodržují tradici starších. ⁴Když přijdou z trhu, nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných věcí, které přijali a dodržují, jako očišťování pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. ⁵Proto se ho farizeové a znalci Písma zeptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle tradice starších a jedí chléb nečistýma rukama?“

⁶On jim odpověděl: „Správně o vás pokrytých proukoval Izaiáš. Jak je psáno:

„Tento lid mne ctí svými rty,
jejich srdce se mi však vzdaluje.
⁷Nadarmo mne ale uctívají,
když učí lidské nauky a přikazy.“

⁸Opustili jste Boží přikázání a dodržujete lidskou tradici, očišťování džbánů a pohárů. A podobných věcí děláte spoustu.“ ⁹Potom pokračoval: „Výborně zavrhuje te Boží přikázání, abyste zachovali svou vlastní tradici. ¹⁰Mojžíš řekl: ‚Cti otce i matku‘ a ‚Kdokoli by zlořečil otci nebo matce, musí zemřít.‘ ¹¹Vy ale říkáte, že kdyby člověk řekl otci nebo matce: ‚To, čím bych ti měl vypomoci, je korban‘ (to jest dar Bohu), ¹²tak už ho nenecháte nic udělat pro jeho otce nebo matku. ¹³Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste ustanovili. A podobných věcí děláte spoustu.“

¹⁴Potom svolal všechny zástup a řekl jim: „Slyšte mne všichni a rozumějte. ¹⁵Nic, co do člověka vchází zvenku, ho nemůže pošpinit. Člověka špiní to, co vychází z něj! ¹⁶Má-li kdo uši k slyšení, slyš.“

¹⁷Když pak odešel od zástupu do domu, učedníci se ho vyptávali na to podobenství. ¹⁸On jim odpověděl: „To jste tak nechápaví? Nerozumíte, že cokoli vchází do člověka zvenku, ho nemůže pošpinit? ¹⁹Nejde to přece do jeho srdce, ale do břicha a odtud do stoky!“ Tak očistil všechny pokrmy.

²⁰Potom řekl: „Co z člověka vychází, to člověka špiní. ²¹Z nitra lidského srdce vycházejí zlé myšlenky, cizoložství, smilnění, vraždy, ²²krádeže, chamtivost, ničemnost, lstivost, nestydatost, závist, urážky, pýcha, potrhlost. ²³Všechny tyto zlé věci vycházejí z nitra a špiní člověka.“

Štěňata jedí drobtý

²⁴Potom vstal a odešel odtud do okolí Týru a Sidonu. Vešel do jednoho domu a ačkoli nechtěl, aby se to někdo dozvěděl, nedalo se to utajit. ²⁵Doslechla se o něm žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. Přišla, padla mu k nohám ²⁶a prosila ho, aby z její dcery vyhnal démona.

Protože to byla Řekyně, rodem Syroféničanka, ²⁷Ježíš jí řekl: „Nech nejprve nasytit děti. Není správné vzít chléb dětem a hodit ho štěňatům.“ ²⁸Ona však odpověděla: „Ano, Pane, ale štěňata jedí pod stolem drobtý od dětí.“ ²⁹Na to jí odvětil: „Pro to, cos řekla, můžeš jít domů. Ten démon z tvé dcery vyšel.“ ³⁰Když pak přišla domů, zjistila, že dívka leží na lůžku a že démon odešel.

Efata!

³¹Ježíš se pak vrátil z týrského a sidonského kraje a přes území Dekapole přišel ke Galilejskému moři. ³²Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něj vložil ruku. ³³On si ho vzal stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, plívl a dotkl se jeho jazyka. ³⁴Potom vzlhlédl k nebi, vzdychl a řekl mu: „Efata!“ což znamená: „Otevři se!“ ³⁵Jeho uši se ihned otevřely, pouto jeho jazyka se uvolnilo a začal mluvit správně.

³⁶Ježíš jim zakázal komukoli to říkat, ale čím více jim to zakazoval, tím více to rozlašovali. ³⁷Lidé byli naprosto ohromeni. Říkali: „Všechno udělal dobře! Dokonce dává hluchým sluch a němým řeč!“

Sedm chlebů a pár rybek

OV těch dnech tam bylo obrovské množství lidí, a když už neměli nic k jídlu, Ježíš svolal své učedníky a řekl jim: „Je mi těch lidí líto. Jsou se mnou už tři dny a nemají co jíst. ³Pokud je propustím hladové, cestou se vyčerpají. A někteří z nich přišli zdaleka.“ ⁴Učedníci mu odpověděli: „Jak by kdo mohl zde na poušti nasytit ty lidi chlebem?“ ⁵„Kolik máte chlebů?“ zeptal se jich. „Sedm,“ odpověděli.

„Nechal tedy zástup posadit na zem, vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali. Ti je pak předložili zástupu. ⁷Měli také pár malých rybek. Ježíš je požehnal a řekl, ať předkládají i je.

⁸A tak se najedli do sytosti a ještě nasbírali sedm košů nalámaných kousků, které zbyly. ⁹Těch, kdo tam tehdy jedli, bylo okolo čtyř tisíc. Když je Ježíš propustil, ¹⁰ihned nastoupil s učedníky na loď a přijel do dalmanutského kraje.

Farizejský kvas

¹¹Tehdy přišli farizeové a začali se s ním hádat a pokoušet ho. Chtěli od něj nějaké znamení z nebe. ¹²Ježíš si v duchu povzdychl a řekl: „Proč toto pokolení vyhledává znamení? Amen, říkám vám, že toto pokolení žádné znamení nedostane!“ ¹³Opustil je, nastoupil zase do lodi a odplul na druhou stranu.

¹⁴Zapomněli ale vzít chléb a neměli s sebou na lodi víc než jeden bochník. ¹⁵Ježíš jim zdůrazňoval: „Pečlivě se varujte kvasu farizeů a kvasu Heroda.“ ¹⁶Dohadovali se mezi sebou: „Nemáme žádný chléb.“

¹⁷Ježíš to ale věděl a řekl jim: „Proč se dohadujete, že nemáte chléb? Ještě nechápete a nerozumíte? Ještě máte tvrdé srdce? ¹⁸Máte oči, a nevidíte? Máte uši, a neslyšíte? Už si nevzpomínáte? ¹⁹Když jsem nalámal pět chlebů pěti tisícům, kolik plných košů nalámaných kousků jste nasbírali?“ „Dvanáct,“ odpověděli. ²⁰„A co těch sedm chlebů pro čtyři tisíce? Kolik plných košů nalámaných kousků jste nasbírali?“ „Sedm,“ odpověděli. ²¹Tehdy zopakoval: „Jak to, že ještě nerozumíte?“

Vidíš něco?

²²Když přišli do Betsaidy, přivedli k němu slepce a prosili ho, aby se ho dotkl. ²³Vzal slepce za ruku a odvedl ho za vesnici. Plívl mu na oči, vložil na něj ruce a ptal se ho: „Vidíš něco?“ ²⁴On vzhlédl a řekl: „Rozeznávám lidi – vidím něco jako chodící stromy.“

²⁵Vložil mu znovu ruce na oči, a když vzhlédl, byl uzdraven a viděl všechno jasně i na dálku. ²⁶Ježíš ho poslal domů

se slovy: „Nechod do té vesnice ani to nikomu z té vesnice neříkej.“

Ty jsi Mesiáš

²⁷Ježíš a jeho učedníci pak vyšli do vesnic kolem Cesařeje Filipovy. Cestou se svých učedníků ptal: „Za koho mě mají lidé?“ ²⁸Odpověděli: „Někteří za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní za jednoho z proroků.“ ²⁹„A za koho mě máte vy?“ zeptal se. Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ ³⁰A on je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neřekli.

³¹Tehdy je začal učit, že Syn člověka musí mnoho vtrpět a být zavržen staršími, vrchními kněžími i znalci Písma, být zabit a po třech dnech vstát z mrtvých. ³²Protože ty věci říkal otevřeně, Petr ho vzal stranou a začal ho kárat. ³³Ježíš se ale obrátil, podíval se na své učedníky a okřikl Petra: „Odejdi ode mě, satane! Nemyslíš na Boží věci, ale na lidské.“

³⁴Potom svolal zástup se svými učedníky a řekl jim: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne. ³⁵Kdokoli by si chtěl zachránit život, ztratí jej, ale kdokoli by ztratil život pro mě a pro evangelium, ten jej zachrání. ³⁶Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale sám sobě uškodil? ³⁷Co dá člověk na oplátku za svůj život? ³⁸Kdo by se v tomto cizoložném a hříšném pokolení styděl za mne a za má slova, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly.“

9 A řekl jim: „Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří, jak Boží království přišlo v moci.“

Ježíš, Mojžíš a Eliáš

²Po šesti dnech Ježíš k sobě vzal Petra, Jakuba a Jana, vyvedl je samotné stranou na vysokou horu a proměnil

se před nimi. ³Jeho šaty se rozzářily a úplně zbělely jako sněh, tak jak by je žádný bělič na zemi nemohl vybělit. ⁴A uviděli Eliáše a Mojžíše, jak rozmlouvají s Ježíšem.

⁵Petr na to Ježíšovi řekl: „Rabi, dobře, že jsme tu! Uděláme tu tři stánky – jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ ⁶Byli totiž tak vyděšení, že nevěděli, co by řekl.

⁷Vtom se objevil oblak a zahálil je. Z oblaku zazněl hlas: „Toto je můj milovaný Syn. Toho poslouchajte.“

⁸A náhle, když se rozhlédli, neviděli už nikoho jiného než samotného Ježíše s nimi. ⁹Cestou zpět z hory jim přikázal, aby nikomu neřekli, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. ¹⁰Nechali si to tedy pro sebe. Jen se dohadovali, co to je ‚vstát z mrtvých‘.

¹¹Potom se ho zeptali: „Proč ale znalci Písma říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?“ ¹²On jim odpověděl: „Jistě, nejdříve přijde Eliáš a všechno napravit. Co je ale psáno o Synu člověka? Že musí mnoho vytrpět a být pohrdán. ¹³Říkám vám, že Eliáš už přišel a oni mu udělali, co chtěli, jak je to o něm psáno.“

Pomoz mé nevěře!

¹⁴Když potom přišel k učedníkům, uviděl kolem nich spoustu lidí a znalce Písma, jak se s nimi dohadují. ¹⁵Jakmile ho všichni v zástupu spatřili, byli ohromeni. Běželi k němu a zdravili ho. ¹⁶Ježíš se zeptal znalců Písma: „Proč se s nimi dohadujete?“

¹⁷Jeden ze zástupu mu odpověděl: „Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha. ¹⁸Kdykoli se ho zmocní, trhá jím a on má pěnu u úst, skřípe zuby a celý ztuhne. Řekl jsem tvým učedníkům, aby toho ducha vyhnali, ale nemohli!“

¹⁹„Vy nevěřící pokolení,“ odpověděl na to Ježíš, „jak dlouho budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte ho ke mně.“ ²⁰A tak ho k němu přivedli. Jakmile ho

chlapec uviděl, hned jím ten duch začal zmítat, až upadl a s pěnou u úst se válel po zemi. ²¹Ježíš se zeptal jeho otce: „Jak dlouho se mu to děje?“ „Od dětství,“ odpověděl. ²²„Často s ním házel i do ohně a do vody, aby ho zabil. Můžeš-li ale něco udělat, slituj se nad námi a pomoz nám!“

²³Ježíš mu řekl: „Můžeš-li tomu věřit. Pro věřícího je možné všechno.“ ²⁴Chlapecův otec hned v slzách vykřikl: „Pane, já věřím! Pomoz mé nevěře!“

²⁵Když Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, okřikl nečistého ducha: „Němý a hluchý duchu, já ti prikazuji: vyjdi z něj a už do něj nevráť se!“ ²⁶A tak s křikem a velikým zmlátáním vyšel. Chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že zemřel. ²⁷Když ho ale Ježíš vzal za ruku a zvedl ho, vstal.

²⁸Jakmile přišel domů, učedníci se ho v soukromí ptali: „Proč jsme ho my nemohli vyhnat?“ ²⁹Odpověděl jim: „Tento druh démonů nemůže vyjít jinak než skrze modlitbu a půst.“

Nejmenší jsou největší

³⁰Pak odtud odešli. Procházel Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. ³¹Učil totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán do lidských rukou, zabijí ho a třetího dne po svém zabití vstane z mrtvých.“ ³²Oni ta slova nechápali, ale báli se ho zeptat.

³³Když přišel domů do Kafarnaum, ptal se jich: „O čem jste se to cestou dohadovali?“ ³⁴Oni však mlčeli, neboť se cestou mezi sebou hádali, kdo z nich je největší.

³⁵Posadil se tedy, zavolal těch dvanáct k sobě a řekl jim: „Chce-li někdo být první, ať je poslední ze všech a služebník všech.“ ³⁶Vzal dítě a postavil je uprostřed. Potom je vzal do náručí se slovy: ³⁷„Kdokoli přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne, a kdokoli přijme mne, nepřijímá mne, ale Toho, který mě poslal.“

³⁸Jan mu na to řekl: „Mistře, viděli jsme jednoho, který nechodí s námi, jak ve tvém jménu vymítá demony, a bránili jsme mu, protože nechodí s námi.“ ³⁹Ježíš odpověděl: „Nebráňte mu. Nikdo nemůže vykonat zázrak v mém jménu a snadno o mně mluvit zle.“ ⁴⁰Kdo není proti nám, je s námi. ⁴¹Kdokoli vám v mém jménu podá pohár vody, abyste se napili, protože jste Kristovi, amen, říkám vám, že nepřijde o svou odplatu.

⁴²Kdokoli by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, bylo by pro něj mnohem lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a hodili ho do moře. ⁴³Kdyby tě sváděla tvá ruka, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít zmrzačený do života, než jít s oběma rukama do pekla, do toho neuhasitelného ohně. ⁴⁴kde jejich červ neumírá a oheň nehasne. ⁴⁵A kdyby tě sváděla tvá noha, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít chromý do života, než být s oběma nohama uvržen do pekla, do toho neuhasitelného ohně, ⁴⁶kde jejich červ neumírá a oheň nehasne. ⁴⁷A kdyby tě svádělo tvé oko, zahod' je. Je pro tebe lepší vejít jednooký do Božího království, než být s oběma očima uvržen do pekelného ohně, ⁴⁸kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.

⁴⁹Každý totiž bude solen ohněm a každá oběť bude solena solí. ⁵⁰Sůl je dobrá. Když ale sůl přestane být slaná, čím ji osolíte? Mějte v sobě sůl a žijte spolu v pokoji.“

Co Bůh spojil, ať člověk nerozděluje

10 Potom vstal, odešel odtud a přes krajinu za Jordánem přišel do judské země. Tam se k němu znovu sešly zástupy a on je podle svého zvyku opět učil.

²Tehdy k němu přišli farizeové a pokoušeli ho otázkou: „Smí muž zapudit manželku?“ ³On jim odpověděl: „Co vám přikázal Mojžíš?“ ⁴Řekli: „Mojžíš nám dovolil napsat potvrzení o rozvodu a tak ji zapudit.“ ⁵Na to jim Ježíš řekl: „To přikázání vám napsal kvůli tvrdosti vašeho srdce.

⁶Ale od počátku stvoření je Bůh ‚učinil jako muže a ženu‘. ⁷ ‚Proto člověk opustí svého otce i matku, přilne ke své manželce ⁸a ti dva budou jedno tělo,‘ takže už nejsou dva, ale jedno tělo. ⁹Co Bůh spojil, ať člověk nerozděluje.“

¹⁰Doma se ho na to učedníci znovu vyptávali. ¹¹Odpověděl jim: „Kdokoli se rozvede s manželkou a vezme si jinou, cizoloží proti ní. ¹²Také žena, která se rozvede s mužem a vdá se za jiného, cizoloží.“

Kdo vejde do Království

¹³Tehdy k němu přinášeli malé děti, aby se jich dotkl, ale učedníci přísně napomínali ty, kteří je přinášeli. ¹⁴Když to Ježíš uviděl, rozhořčil se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně a nebráňte jim – vždyť právě takovým patří Boží království! ¹⁵Amen, říkám vám, že kdokoli nepřijme Boží království jako dítě, nikdy do něj nevejde.“ ¹⁶Potom je bral do náručí, vkládal na ně ruce a žehnal jim.

¹⁷Když se znovu vydal na cestu, doběhl je jeden muž, poklekl před ním a ptal se ho: „Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?“ ¹⁸Ježíš mu řekl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jen jediný – Bůh. ¹⁹Přikázání znáš: ‚Necizolož, nezabíjej, nekraď, nelži, nepodváděj, cti svého otce i matku.‘“ ²⁰On mu odpověděl: „Mistře, to všechno jsem dodržoval od malička.“ ²¹Ježíš se na něj zadíval, zamiloval si ho a řekl mu: „Schází ti jediné – jdi, prodej vše, co máš, rozdej to chudým a budeš mít poklad v nebi. Pojď, vezmi kříž a následuj mne.“ ²²Ta slova ho ale zarmoutila, a tak smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.

²³Ježíš se ohlédl a řekl svým učedníkům: „Jak nesnadno vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ ²⁴Učedníci byli z jeho slov ohromeni. Ježíš jim tedy zopakoval: „Synáčkové, jak těžké je pro ty, kdo spoléhají na bohatství, vejít do Božího království! ²⁵Spíše projde

velbloud uchem jehly, nežli boháč do Božího království.“
²⁶V naprostém ohromení se jeden druhého ptali: „Kdo tedy může být spasen?“²⁷Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. U Boha je možné všechno.“

²⁸Petr mu odpověděl: „Podívej se, my jsme všechno opustili a šli jsme za tebou.“²⁹Ježíš odpověděl: „Amen, říkám vám, že není nikdo, kdo by opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo pole kvůli mně a kvůli evangeliu.³⁰a nepřijal by nyní v tomto čase stokrát tolik domů a bratrů a sester a matek a dětí a polí s pronásledováním a v nadcházejícím věku věčný život.“³¹Mnozí první pak budou poslední a poslední první.“

Můžete pít můj kalich?

³²Byli na cestě vzhůru do Jeruzaléma. Ježíš šel napřed a oni jej ohromeně a se strachem následovali. Tehdy vzal těch dvanáct znovu k sobě a začal jim opakovat, co se mu má stát:³³„Hle, blížíme se k Jeruzalému. Tam bude Syn člověka vydán vrchním kněžím a znalcům Písma. Odsoudí ho k smrti, vydadí pohanům,³⁴budou se mu vysmívat, zbičují ho, poplívou a zabijí, ale třetího dne vstane z mrtvých.“

³⁵Tehdy k němu přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan se slovy: „Mistře, prosíme, abys nám splnil přání.“
³⁶„Co pro vás mám udělat?“ zeptal se jich.³⁷Odpověděli: „Nech nás sedět ve své slávě – jednoho po tvé pravici a druhého po tvé levici.“³⁸Ježíš jim na to řekl: „Nevíte, o co prosíte. Můžete pít kalich, který piji, a podstoupit křest, který podstupuji?“³⁹„Můžeme,“ odvětili. Na to jim Ježíš řekl: „Ano, budete pít kalich, který piji, a podstoupíte křest, který podstupuji.“⁴⁰Dát vám sedět po mé pravici nebo levici však není na mně. To místo patří těm, pro něž je připraveno.“

⁴¹A když to uslyšelo ostatních deset, rozhořčili se na Jakuba a Jana.⁴²Ježíš je ale zavolal k sobě a řekl jim: „Víte, že věhlasní vládcové národů nad nimi panují a jejich velikáni nad nimi užívají moc.“⁴³Tak to ale mezi vámi nebude. Kdo by mezi vámi chtěl být veliký, ať je vašim služebníkem.⁴⁴Kdo by mezi vámi chtěl být první, ať je otrokem všech.⁴⁵Ani Syn člověka přece nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Bartimeus

⁴⁶Přišli do Jericha. Když pak se svými učedníky a s velkým zástupem vycházel z Jericha, u cesty seděl slepý žebrač Bartimeus, syn Timeův.⁴⁷Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“⁴⁸Mnozí ho okřikovali, ať mlčí, ale on křičel tím více: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“

⁴⁹Ježíš se zastavil a dal ho zavolat. Když toho slepce volali, říkali mu: „Vzchop se! Vstávej, volá tě!“⁵⁰On odhodil svůj plášť, zvedl se a došel k Ježíšovi.⁵¹Ježíš se ho zeptal: „Co mám pro tebe udělat?“ „Raboni, ať vidím!“ odpověděl slepec.⁵²Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě uzdravila.“ A on hned prohlédl a následoval Ježíše na cestě.

Král na oslíku

11 Když se přiblížili k Jeruzalému – k Betfage a Betanii u Olivetské hory, poslal dva ze svých učedníků²a řekl jim: „Jděte do vesnice před vámi. Hned jak do ní vejdete, najděte přivázané oslátko, na kterém ještě nikdo nikdy neseděl. Odvažte ho a přiveďte.“³Kdyby se vás někdo ptal: „Co to děláte?“ řekněte: „Pán ho potřebuje,“ a hned ho sem pošle.“⁴Odešli tedy, a když našli oslátko přivázané u dveří venku na ulici, odvážali je.⁵Někteří z kolemšojících jim řekli: „Co to děláte? Jak to, že odvážujete

oslátko?“⁶ Když jim však odpověděli, jak jim Ježíš přikázal, nechali je.

⁷Potom to oslátko přivedli k Ježíši, přikryli je svými plášti a on si na ně sedl. ⁸Mnozí prostírali své pláště na cestě a jiní sekali ratolesti ze stromů a stlali je na cestu. ⁹Ti, kdo šli napřed, i ti, kdo šli za ním, volali:

„Hosana!

„Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!“

¹⁰Požehnané království našeho otce Davida,
Hosana na výsostech!“

¹¹Tak tedy Ježíš vstoupil do Jeruzaléma i do chrámu. Když si všechno prohlédl, byl už večer, a tak vyšel s dvanácti do Betanie.

Doupě lupičů

¹²Když druhého dne vycházeli z Betanie, Ježíš dostal hlad. ¹³Zdálky uviděl fíkovník s listím, a tak šel k němu, zda by snad na něm něco nenalezl. Když přišel, nenašel na něm nic než listí, protože nebyl čas fíků. ¹⁴Ježíš mu řekl: „Ať už z tebe nikdy nikdo nejí ovoce!“ A jeho učedníci to slyšeli.

¹⁵Tak přišli do Jeruzaléma. Když Ježíš vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo v chrámě prodávali i kupovali. Zpřevracel stoly směnárníků i sedačky prodavačů holubič. ¹⁶A nikomu nedovoloval ani přenášet zboží přes chrámové nádvoří. ¹⁷Potom je vyučoval: „Není snad psáno, že ‚Můj dům bude nazýván domem modlitby pro všechny národy‘? Vy jste z něj ale udělali ‚doupě lupičů‘!“

¹⁸Když to uslyšeli znalci Písma a vrchní kněží, začali hledat způsob, jak ho zničit, protože se ho báli. Všechen zástup totiž žasl nad jeho učením. ¹⁹Večer pak odešel pryč z města.

Boží víra

²⁰Když potom šli za svítání znovu kolem toho fíkovníku, uviděli, že od kořenů uschl. ²¹Petr se tehdy rozpomněl a zvolal: „Mistře, podívej se, ten fíkovník, který jsi proklel, uschl!“ ²²Ježíš jim na to řekl: „Mějte Boží víru. ²³Amen, říkám vám, že kdokoli by řekl této hoře: ‚Zvedni se a vrhni se do moře,‘ a nepochyboval by v srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká, bude mít, cokoli řekl. ²⁴Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali, a budete to mít.

²⁵Když se postavíte k modlitbě, odpouštějte, pokud něco proti někomu máte, aby i váš Otec v nebesích odpustil vaše prohřešky vám. ²⁶Nebudete-li odpouštět, pak ani váš Otec v nebesích neodpustí vaše prohřešky vám.“

Jakým právem

²⁷Tak znovu přišli do Jeruzaléma. Když se procházel v chrámu, přistoupili k němu vrchní kněží, znalci Písma a starší lidé ²⁸se slovy: „Jakým právem to všechno děláš? Kdo tě k tomu zmocnil?“ ²⁹Ježíš jim odpověděl: „Já se také na něco zeptám. Odpovězte mi a já vám pak řeknu, jakým právem to dělám. ³⁰Byl Janův křest z nebe, nebo z lidí? Odpovězte mi.“

³¹Začali se mezi sebou dohadovat: „Když řekneme, že z nebe, řekne nám: ‚Tak proč jste mu nevěřili?‘ ³²Když ale řekneme, že z lidí...“ Báli se totiž lidí, protože všichni měli Jana za opravdového proroka. ³³Nakonec mu řekli: „Nevíme.“ Ježíš jim odpověděl: „Ani já vám tedy neřeknu, jakým právem to dělám.“

O zlých vinařích

12 Tehdy jim začal vyprávět podoběnství: „Jeden člověk vysadil vinici, obehnal ji plotem, vykopal v ní lis a postavil věž. Pak ji pronajal vinařům a vydal se

na cestu. ²Když nastal čas vinobraní, poslal k vinařům služebníka, aby od nich převzal díl z úrody vinnice. ³Ti se ho však chopili, ztloukli ho a poslali pryč s prázdnou. ⁴Poslal k nim tedy ještě jiného služebníka. Toho kamenovali, poranili na hlavě a poslali pryč zohaveného. ⁵A tak poslal ještě dalšího. Toho zabili a stejně tak mnoho jiných. Některé bili a jiné zabíjeli. ⁶Měl ale ještě jediného syna, svého milovaného, a tak k nim nakonec poslal jeho. Řekl si totiž: ‚Před mým synem se zastydí.‘ Vinaři si ale spolu řekli: ‚Tohle je dědic. Pojďme ho zabít a dědictví bude naše!‘ ⁸Chopili se ho, zabili a vyhodili z vinnice ven.

⁹Co tedy udělá pán vinnice? Přijde, ty vinaře zahubí a vinici dá jiným. ¹⁰Nečetli jste snad Písmo?

„Kámen staviteli zavržený
stal se kamenem úhelným.

¹¹Přišlo to od Hospodina
a v našich očích je to div.“

¹²Když pochopili, že to podobenství řekl o nich, chtěli ho zatknout. Báli se ale zástupu, a tak ho nechali a odešli.

Čí je ten obraz?

¹³Potom k němu poslali některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytily za slovo. ¹⁴Ti přišli a řekli mu: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a na nikoho nedbáš, neboť se neohlížíš na to, kdo je kdo, ale pravdivě učíš Boží cestě. Je správné dávat císaři daň, nebo ne? Máme dávat, nebo nedávat?“

¹⁵On ale znal jejich pokrytectví, a tak jim řekl: „Proč mě pokoušíte? Přineste mi peněz, ať se podívám.“ ¹⁶Když ho přinesli, zeptal se jich: „Čí je ten obraz a nápis?“ „Císařův,“ odpověděli. ¹⁷Nato jim Ježíš řekl: „Dejte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží.“ A nad tím užasli.

Bůh je Bohem živých

¹⁸Potom k němu přišli saduceové (kteří tvrdí, že není žádné vzkříšení) a ptali se ho: ¹⁹„Mistře, Mojžíš nám napsal, že když ženatý muž zemře bezdětný, má si jeho ženu vzít jeho bratr, aby svému bratru vzbudil potomka. ²⁰Bylo sedm bratrů. První se oženil, zemřel a nezanechal potomka. ²¹Když si ji pak vzal druhý, také zemřel a nezanechal potomka. Stejně tak třetí. ²²A tak jí mělo všech sedm, ale nezanechali potomka. Jako poslední pak zemřela i ta žena. ²³Až tedy při vzkříšení vstanou z mrtvých, kdo z nich ji bude mít za manželku? Vždyť ji mělo za manželku všech sedm!“

²⁴Ježíš jim odpověděl: „Nebloudíte snad proto, že neznáte Písma ani Boží moc? ²⁵Až lidé vstanou z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat, ale budou jako andělé v nebi. ²⁶A ohledně toho, že mrtví vstávají – copak jste nečetli v Mojžíšově knize, jak k němu Bůh promluvil z keře: ‚Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův?‘ ²⁷On přece není Bohem mrtvých, ale Bohem živých! Proto jste ve velikém bludu.“

Největší přikázání

²⁸Jeden ze znalců Písma slyšel jejich rozpravu a poznal, že jim dobře odpověděl. Přistoupil tedy a zeptal se ho: „Které přikázání je ze všech nejdůležitější?“

²⁹Ježíš mu odpověděl: „První ze všech přikázání je: ‚Slyš, Izraeli: Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jeden.‘ ³⁰Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.‘ To je první přikázání. ³¹Druhé je mu podobné: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ Žádné přikázání není větší než tato dvě.“

³²Na to mu ten znalec Písma řekl: „Mistře, to jsi opravdu řekl dobře, neboť Bůh je jeden a není žádný kromě něj.“

³³A milovat ho celým srdcem, celým rozumem, celou duší a ze vsí síly a milovat svého bližního jako sám sebe, to je nade všechny zápalý a oběti.“

³⁴Když Ježíš uviděl, jak moudře mu odpověděl, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ A nikdo se ho už nedovažoval na nic zeptat.

Syn nebo Pán?

³⁵Když potom Ježíš vyučoval v chrámu, zeptal se: „Jak mohou znalci Písma říkat, že Mesiáš je Davidův syn? ³⁶Vždyť sám David řekl v Duchu Svatém:

„Hospodin řekl mému Pánu:
Seď po mé pravici,
než ti tvé nepřátele
k nohám položím.“

³⁷Když ho tedy sám David nazývá Pánem, jak může být Mesiáš jeho syn?“ A veliký zástup ho rád poslouchal.

³⁸Ve svém vyučování jim říkal: „Dejte si pozor na znalce Písma, kteří rádi chodí ve slavnostních pláštích, nechají se zdravít na tržištích, ³⁹sedají na předních sedadlech ve shromážděních a na čestných místech při večerech ⁴⁰a kteří vyjídají vdovské domy pod záminkou dlouhých modliteb. Takové čeká nejtěžší trest!“

Dva haléřky

⁴¹Potom se Ježíš posadil naproti pokladnici a díval se, jak do ní lidé házejí peníze. A mnoho bohatých tam házelo hodně. ⁴²Když pak přišla jedna chudá vdova, hodila tam dva haléřky (což je jeden čtvrťák). ⁴³Tehdy svolal své učedníky a řekl jim: „Amen, říkám vám, že tato chudá vdova dala více než všichni, kdo házeli peníze do pokladnice. ⁴⁴Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ale tato žena dala ze svého nedostatku všechno, co měla, celé své živobytí.“

Počátky porodních bolestí

13 Cestou z chrámu mu jeden z jeho učedníků řekl: „Mistře, pohleď, jaké kameny a jaké stavby!“ ²Ježíš mu odpověděl: „Vidíš ty veliké stavby? Nezástane tu kámen na kameni. Všechno bude zbořeno.“

³Když se pak posadil na Olivetské hoře naproti chrámu, Petr, Jakub, Jan a Ondřej se ho v soukromí ptali: ⁴„Řekni nám, kdy to bude? Jaké bude znamení času, kdy se to všechno naplní?“ ⁵Ježíš jim začal vysvětlovat: „Dávejte pozor, aby vás někdo nesvedl. ⁶Mnozí přijdou pod mým jménem se slovy: ‚Já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé. ⁷Až uslyšíte války a zprávy o válkách, nestrachujte se, protože se to musí stát. Ale to ještě nebude konec. ⁸Národ povstane proti národu a království proti království a na různých místech vypuknou zemětřesení, hladomory a nepokoje. To jsou ale jen počátky porodních bolestí.

⁹Dávejte na sebe pozor. Budou vás vydávat soudům a shromážděním. Budete bití a kvůli mně stanete před vládci a králi, abyste jim vydali svědectví. ¹⁰Především ale musí být všem národům hlásáno evangelium. ¹¹Když vás budou odvádět a dávat do vězení, nedělejte si předem starosti. Nerozmýšlejte si, co máte říci, ale mluвьте, co vám bude dáno v tu chvíli. Nejste to totiž vy, kdo mluví, ale Duch Svätý. ¹²Bratr bratra i otec syna tehdy vydá na smrt, děti povstanou proti svým rodičům a zabijí je. ¹³Kvůli mému jménu vás budou všichni nenávidět, ale kdo vytrvá až do konce, bude zachráněn.“

Otřesná ohavnost

¹⁴„Až uvidíte otřesnou ohavnost, o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí, kde by neměla (kdo čte, rozuměj), tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utečou do hor. ¹⁵Kdo bude na střeše, ať nesestupuje do domu, ať ani nevchází, aby si z domu něco vzal. ¹⁶Kdo bude na poli, ať se nevrací zpátky

ani pro plášť. ¹⁷Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím. ¹⁸Modlete se, abyste nemuseli utíkat v zemi. ¹⁹Ty dny totiž budou dny souzení, jaké do této doby nebylo od počátku Božího stvoření a jaké už nikdy nebude. ²⁰Kdyby Hospodin ty dny nezkrátil, nezachránil by se vůbec nikdo. Kvůli svým vyvoleným však ty dny zkrátil.

²¹Kdyby tehdy někdo řekl: „Hle, Mesiáš je tu!“ anebo „Pohledte, tam je!“ nevěřte. ²²Povstanou totiž falešní mesiášové a falešní proroci a budou dělat divy a zázraky, aby sváděli (kdyby to bylo možné) dokonce i vyvolené. ²³Dávejte tedy pozor. Hle, všechno jsem vám řekl předem.“

Příchod Syna člověka

²⁴„Ve dnech po onom souzení

„slunce se zatmí

a měsíc nevydá světlo,

²⁵hvězdy budou padat z nebe

a nebeské mocnosti se zachvějí.“

²⁶Tehdy spatří Syna člověka, jak přichází v oblacích s velikou mocí a slávou. ²⁷Pošle své anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od nejzazšího konce země po nejzazší konec nebe.

²⁸Poučte se od fíkovníku tímto podobenstvím: Když jeho větve konečně začínou rašit a nasazovat listy, víte, že léto je blízko. ²⁹Stejně tak, až uvidíte, jak se dějí tyto věci, vězte, že je blízko, že už je ve dveřích! ³⁰Amen, říkám vám, že toto pokolení nepomine, než se to všechno stane. ³¹Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.

³²Ten den a hodinu však nikdo nezná – ani andělů v nebi, ani Syn, jedině Otec. ³³Dávejte pozor, buďte bdělí a modlete se. Nevíte totiž, kdy nastane ten čas. ³⁴Je to jako když člověk odešel na cestu: opustil svůj dům a svěřil

správu svým služebníkům. Každému určil jeho práci a vrátnému přikázal, aby bděl. ³⁵Proto bděte. Nevíte totiž, kdy přijde pán domu – zda večer, o půlnoci, za kuropění nebo za svítání. ³⁶Aby vás snad, když znenadání přijde, nenalezl spící. ³⁷Co říkám vám, říkám všem: Bděte.“

Poslední pomazání

14 Bylo to dva dny před Velikonocemi a Svátkem nekvašených chlebů. Vrchní kněží se znalci Písma hledali způsob, jak by se ho lstí zmocnili a zabili ho. ²Říkali ale: „O svátcích ne, aby v lidu nedošlo k pozdvižení.“

³Když pak byl Ježíš v Betanii a stoloval v domě Šimona Malomocného, přišla žena s alabastrovou nádobkou velmi drahé masti z pravého nardu. A když tu nádobku rozbila a vylila na jeho hlavu, ⁴někteří se rozhořčili: „K čemu taková ztráta masti? ⁵Mohlo se to prodat nejmíň za tři sta denárů a dát chudým!“ A hubovali ji.

⁶Ježíš jim však řekl: „Nechte ji. Proč ji trápíte? Udělala pro mě něco krásného. ⁷Chudých budete mít vždycky dost a můžete jim pomáhat, kdykoli chcete; mně ale vždycky mít nebudete. ⁸Ona udělala, co mohla. Předem pomazala mé tělo k pohřbu. ⁹Amen, říkám vám, že kdekoli na celém světě bude hlásáno toto evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.“

¹⁰Jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, tehdy odešel k vrchním kněžím, aby jim ho zradil. ¹¹Když to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. Začal tedy hledat příležitost, jak by jim ho vydal.

Poslední večeře

¹²Prvního dne svátku nekvašených chlebů, kdy se obětuje velikonoční beránek, se ho učedníci zeptali: „Kam ti máme jít připravit k jídlu velikonočního beránka?“

¹³Poslal tedy dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města. Tam vás potká muž nesoucí džbán vody. Jděte za ním. ¹⁴Kam vejde, tam řekněte hospodáři: ‚Mistr se ptá: Kde je místnost, v níž bych se svými učedníky pojeďl beránka?‘ ¹⁵On vám ukáže velikou horní místnost, prostřenou a připravenou. Tam nám připravte večeri.“ ¹⁶Učedníci tedy odešli, a když přišli do města, našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili beránka.

¹⁷Večer pak přišel Ježíš se dvanácti. ¹⁸Když byli za stolem, Ježíš uprostřed jídla řekl: „Amen, říkám vám, že jeden z vás, kdo jí se mnou, mě zradí.“ ¹⁹Zdrcení se jeden po druhém začali ptát: „Snad ne já?“ A další: „Snad ne já?“ ²⁰Odpověděl jim: „Je to jeden z dvanácti, ten, kdo se mnou namáčí ruku do mísy. ²¹Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, kdo Syna člověka zrazuje. Bylo by pro něj lepší, kdyby se vůbec nenarodil.“

²²Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal, lámal a dal jim ho se slovy: „Vezměte, jezte, to je mé tělo.“ ²³Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něj všichni. ²⁴Tehdy jim řekl: „To je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé. ²⁵Amen, říkám vám, že už neokusím plod vinné révy až do dne, kdy ho budu pít nový v Božím království.“ ²⁶A když zazpívali žal, vyšli na Olivetskou horu.

Getsemane

²⁷Tehdy jim Ježíš řekl: „V tuto noc ode mne všichni odpadnete. Je přece psáno: ‚Budu bít pastýře a ovce se rozprchnou.‘ ²⁸Ale až vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galileje.“ ²⁹Petr na to řekl: „I kdyby všichni odpadli, já nikdy!“ ³⁰Ježíš mu odpověděl: „Amen, říkám ti, že ještě dnes v noci, dříve než dvakrát zakokrhá kohout, mě třikrát zapřeš.“ ³¹Ale on se dušoval ještě mnohem více: „I kdybych měl s tebou zemřít, nikdy tě nezapřu!“ Podobně mluvili i všichni ostatní.

³²Když pak přišli na místo zvané Getsemane, řekl svým učedníkům: „Posadte se tu, než se pomodlím.“ ³³Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vtom na něj začala padat hrůza a tíha. ³⁴Řekl jim: „Je mi úzko až k smrti. Zůstaňte tu a bděte.“

³⁵Kousek pooděšel, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li to možné, ta hodina minula. ³⁶Tehdy řekl: „Abba, Otče, pro tebe je možné všechno. Odejmi ode mě tento kalich! Ať se však nestane má vůle, ale tvá.“ ³⁷Když se pak vrátil, zastihl je spící. Tehdy řekl Petrovi: „Šimone, ty spíš? Nemohl jsi bdít ani hodinu? ³⁸Bděte a modlete se, abyste nepodlehli pokušení. Duch je odhodlaný, ale tělo malátné.“

³⁹Znovu odešel a modlil se týmiž slovy. ⁴⁰A když se vrátil, znovu je zastihl spící. Víčka jim ztěžkla únavou. Nevěděli, co mu na to říci.

⁴¹Když se pak vrátil potřetí, řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Dost už! Pohlédte, nadešla chvíle, kdy je Syn člověka vydáván do rukou hříšníků. ⁴²Vstávejte, pojďte! Můj zábradce už je blízko.“

⁴³Ještě to nadořekl a vtom přišel Jidáš, jeden z dvanácti, a s ním veliký zástup s meči a holemi, poslaný od vrchních kněží, znalců Písma a starších. ⁴⁴Jeho zábradce s nimi měl smlouvené znamení: „Je to ten, kterého políbím. Chopte se ho a vedte ho opatrně.“ ⁴⁵Jakmile přišel, hned přistoupil k němu a políbil ho se slovy: „Rabi, Rabi!“

⁴⁶V tu chvíli se na něj vrhli a zajali ho. ⁴⁷Jeden z těch, kdo stáli kolem něj, vytasil meč, zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu ucho. ⁴⁸Ježíš jim řekl: „Vypravili jste se s meči a holemi, abyste mě zatkl jako zločince? ⁴⁹Když jsem s vámi denně býval v chrámu a učil, nezatklí jste mě. Ať se však naplní Pisma!“

⁵⁰Tehdy ho všichni opustili a utekli. ⁵¹Jeden mladík ho ale následoval oblečen jen kusem lněného plátna na holém těle. A když ho mládenci chytili, ⁵²nechal tam to plátno a utekl nahý.

Před Veleradou

⁵³Ježíše pak odvedli k veleknězi, u něhož se sešli všichni vrchní kněží i starší a znalci Písma. ⁵⁴Petr ho ale zpovzdálí následoval až dovnitř na velekněžův dvůr. Tam si sedl mezi sluhu a ohřívál se u ohně.

⁵⁵Vrchní kněží s celou Veleradou pak proti Ježíši hledali svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nic nenacházeli. ⁵⁶Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví se neshodovala. ⁵⁷Nějací lidé pak vstali a křivě proti němu svědčili: ⁵⁸„Slyšeli jsme ho říci: ‚Zbořím tento chrám udělaný rukama a za tři dny postavím jiný, neudělaný rukama.‘“ ⁵⁹Ale ani tak se jejich svědectví neshodovala.

⁶⁰Nato se přede všemi postavil velekněz a tázal se Ježíše: „Nic neodpovíš na jejich svědectví?“ ⁶¹On však mlčel a nic neodpovídal. Nakonec se ho velekněz zeptal: „Jsi Mesiáš, Syn Požehnaného?“ ⁶²„Jsem,“ řekl Ježíš. „A vy uvidíte Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet s nebeskými oblyky.“

⁶³Tehdy si velekněz roztrhl roucho a zvolal: „K čemu ještě potřebujeme svědky?“ ⁶⁴Slyšeli jste rouhání! Co o tom soudíte?“ A všichni rozhodli, že zaslouží smrt. ⁶⁵Některí po něm začali plivat. Zahalili mu tvář a bili ho pěstmi se slovy: „Prorokuj!“ A sluhové ho tloukli holemi.

Neznám ho!

⁶⁶Petr byl zatím dole na dvoře. Přišla tam jedna z velekněžových služek, ⁶⁷a když si všimla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla: „Ty jsi byl také s tím Ježíšem z Nazaretu.“ ⁶⁸On to ale zapřel: „Nerozumím. Nevím, o čem mluvíš!“ Vyšel ven před dvůr a vtom zakokrhál kohout.

⁶⁹Potom ho ta služka uviděla znovu a začala říkat kolemjdoucím: „Je to jeden z nich!“ ⁷⁰On to však znovu zapíral.

Po malé chvíli se kolemjdoucí zнову obrátili na Petra: „Určitě jsi jeden z nich. Vždyť jsi Galilejec – i tvé nářečí to dokazuje!“ ⁷¹Tehdy se začal zaklínat a přísahat: „Člověka,

o kterém mluvíte, neznám!“ ⁷²A vtom podruhé zakokrhál kohout. Petr si vzpomněl na Ježíšova slova: „Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš“ a propukl v pláč.

Před Pilátem

15 Hned za svítání, když se vrchní kněží poradili se staršími a znalci Písma i s celou Veleradou, svázali Ježíše, odvedli ho a vydali Pilátovi. ²Pilát se ho zeptal: „Tak ty jsi židovský král?“ „Sám to říkáš,“ odpověděl Ježíš.

³Vrchní kněží ho začali obviňovat z mnoha věcí, ale on nic neodpovídal. ⁴Pilát mu řekl: „Proč nic neodpovídáš? Neslyšíš, z čeho všeho tě obviňují?“ ⁵Ježíš už ale vůbec neodpovídal; to Piláta udivilo.

⁶O svátcích měl ovšem ve zvyku propouštět na jejich přání jednoho vězně. ⁷Tehdy byl spolu s jinými vzbouřenci, kteří při vzpouře spáchali vraždu, uvězněn jeden muž jménem Barabáš. ⁸Dav začal křičet a žádat Piláta, aby se zachoval jako obvykle. ⁹Pilát se jich zeptal: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“ ¹⁰(Věděl totiž, že mu ho vrchní kněží vydali z pouhé zášti.) ¹¹Vrchní kněží ale vyburcovali dav, ať žádá o propuštění Barabáše.

¹²Pilát se jich ptal: „A co mám udělat s tím, koho nazýváte židovským králem?“ ¹³Začali znovu křičet: „Ukřižuj ho!“ ¹⁴„A co udělal zlého?“ ptal se Pilát. Oni však křičeli ještě víc: „Ukřižuj ho!“ ¹⁵Pilát chtěl vyhovět davu, a tak jim propustil Barabáše, ale Ježíše nechal zbičovat a vydal ho k ukřižování.

¹⁶Vojáci ho odvedli dovnitř na nádvoří paláce zvaného Pretorium a svolali celou posádku. ¹⁷Oblékli mu purpurový plášť a nasadili mu korunu upletenou z trní. ¹⁸Pak ho začali zdravit: „Ať žije židovský král!“ ¹⁹Bili ho holí do hlavy, plivali na něj, klekali před ním a klaněli se mu. ²⁰Když se mu dost naposmívali, svlékli z něj ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho odvedli k ukřižování.

Golgota

²¹Jistý Šimon Kyrénský (otec Alexandra a Rufa) se právě vracel z pole, a když procházel kolem, přinutili ho nést mu kříž. ²²Tak Ježíše přivedli na místo zvané Gulgota (což v překladu znamená Lebka). ²³Dávali mu pít víno s myrhou, ale on odmítl. ²⁴Zatímco ho křižovali, losovali o jeho šaty, kdo si co vezme.

²⁵Ukřižovali ho v devět hodin ráno. ²⁶Na nápisu s jeho proviněním stálo: ŽIDOVSKÝ KRÁL. ²⁷Spolu s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. ²⁸Tak se naplnilo Písmo, které říká: „Byl započten mezi zločince.“ ²⁹Kolemjdoucí pokyvovali hlavami a posmívali se mu: „Aha! Když umíš zbořit chrám a za tři dny ho postavit, ³⁰zachraň sám sebe! Slez z toho kříže!“ ³¹Podobně se vysmívali i vrchní kněží se znalci Písma. Společně říkali: „Jiné zachránil, ale sám se zachránit nemůže! ³²Ať ten Mesiaš, ten král Izraele, teď sleze z kříže, ať to uvidíme a uvěříme.“ A hanobili ho i ti, kdo byli ukřižováni s ním.

³³V poledne se po celé zemi setmělo až do tří hodin odpoledne. ³⁴Ve tři hodiny Ježíš hlasitě vykřikl: „Eloi, Eloi, lama sabachtani?“ což v překladu znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ ³⁵Když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: „Podívejte, volá Eliáš!“ ³⁶Jeden z nich odběhl, naplnil houbu octem, nabodl na prut a dával mu napít se slovy: „Nechte ho. Uvidíme, jestli přijde Eliáš, aby ho dal dolů!“

³⁷Vtom Ježíš hlasitě vykřikl a vydechl naposled. ³⁸Chrámová opona se roztrhla vedví odshora až dolů. ³⁹Když setník, který stál proti němu, uviděl, jak vykřikl a dodýchal, řekl: „Ten člověk byl opravdu Boží Syn!“

Hrob ve skále

⁴⁰Byly tam také ženy, které přihlížely zpovzdálí; mezi nimi i Marie Magdaléna a Marie, matka Jozese a Jakuba

Menšího, a Salome. ⁴¹Ty ho následovaly a sloužily mu, když byl ještě v Galileji, a spolu s mnoha dalšími s ním přišly do Jeruzaléma.

⁴²Nadcházel večer dne příprav (to jest dne před sobotou). ⁴³Josef z Arimatie, ctihodný člen Rady, který sám také očekával Boží království, se osmělil, přišel za Pilátem a požádal o Ježíšovo tělo. ⁴⁴Pilát se podívil, že Ježíš už zemřel. Zavolał setníka a ptal se ho, zda už zemřel. ⁴⁵Když se o tom od setníka přesvědčil, daroval tělo Josefovi. ⁴⁶Ten nakoupil plátno, sňal tělo z kříže, ovinul je plátnem a pochoval do hrobu vytesaného ve skále. Ke dvěřím hrobu pak přivalil kámen. ⁴⁷Marie Magdaléna a Marie Jozesova se dívaly, kam byl pochován.

Není tu, vstal!

16 Když skončila sobota, Marie Magdaléna, Marie Jakubova a Salome nakoupily vonné masti, aby mohly jít a pomazat Ježíše. ²Za svítání prvního dne v týdnu, jakmile vyšlo slunce, šly k hrobu. ³Řikaly si: „Kdo nám odvalí kámen od dveřích hrobu?“ ⁴Když ale vzhledly, spatřily, že kámen je odvalen (přestože byl velmi veliký). ⁵Vešly do hrobu, a když vpravo uviděly sedět mladíka oblečeného bílým rouchem, hrozně se vylekaly.

⁶On jim však řekl: „Nelekejte se. Hledáte ukřižovaného Ježíše z Nazaretu. Vstal, není tu. Podívejte se, kam ho položili. ⁷Jděte a řekněte jeho učedníkům i Petrovi, že vás předchází do Galileje. Tam ho spatříte, jak vám řekl.“ ⁸A tak rychle vyšly ven a utekly od hrobu strachy bez sebe. A nikomu nic neřekly, protože se bály.

Do celého světa

⁹Když Ježíš vstal z mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejdříve Marii Magdaléně, z níž kdysi vyhnal sedm démonů. ¹⁰Ta šla a oznámila to těm, kdo bývali s ním a nyní

truchlili a plakali. ¹¹Když slyšeli, že žije a že ho viděla, neuvěřili.

¹²Potom se dvěma z nich ukázal jiným způsobem na cestě, když šli na venkov. ¹³Šli tedy a oznámili to ostatním. Ani těm neuvěřili.

¹⁴Nakonec se ukázal jedenácti, když byli spolu u stolu. Vyčítal jim jejich nevíru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kdo ho viděli vzkříšeného. ¹⁵Potom jim řekl: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření. ¹⁶Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen. ¹⁷Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích, ¹⁸budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví.“

¹⁹Když k nim Pán domluvil, byl vzat vzhůru do nebe a posadil se po Boží pravici. ²⁰Oni vyšli a kázali všude a Pán jim pomáhal a potvrdzoval Slovo znameními, která je doprovázela. Amen.